

Cobias

mare in medio aquar. et suspedit erat sup aquas vbo suo. Qui extedit celuz qsi cameram sup aquas fundauit eum. Qui posuit in deserto fontes aquar. et sup xticem montium lac ad emittendū flumina ab eminēti petra. ut portaret erat. Qui finxit hominem et posuit cor suum in medio corporis et misit ei spiritum vitam et intellectum et spiramen dei oportentis quod fecit oia et scrutinat oia absconsa in absconsis terre. Hic nouit adiuventionē vestram. et quod cogitatis in cordibus vestris peccates et volentes occultare peccata vestra. Proprius quod dominus scrutinando scrutinauit omnia opera vestra. et traducet vos oes et vos confundit eritis cum processerint pecta vestra coram hominibus et iniquitates erunt quod accusatores stabunt in die illo. Quid facietis. aut quoniam abscondetis pecta vestra coram deo et angelis eius? Ecce iudex deus: tu mete deum. Desinite a peccatis vestris. et obliuiscamini iniquitates vestras iam agere eas in semperiterno. et deus educet vos et liberabit de omnibz tribulatione. Ecce enim incendit ardor super vos turbe copiose. et rapiet quod das vestrum vobis et cibabunt idolis occisos. et quod consenserint eis erunt illis in derisionem et in improperiū et in calcinationem. Erunt enim locis locorum et in vicinas ciuitates exurrectio multa super timentes dominum. Erunt quod insani nemini parcetes. ad diripiendum et deuastandum adhuc timetes dominum: quod deuastabunt et diripiunt sub statim et de domibus suis eos efficiunt. Tunc parebit probatio electorum meorum: ut auxiliis quod probatis ab igne. Audite dilectionis dicit dominus. Ecce adsum dies tribulationis. et de his liberabo vos. Ne timeatis nec hesitez quoniam deus dux virum eum. Et quod fuerat mandata et precepta mea dicit dominus deus ne proponderet vos pecta vestra super eleuent se iniquitates vestre. Ne quod constringunt a peccatis suis et obtegunt ab iniuriantibus suis: quemadmodum ager constringit a silua et spinis regis semita eius per quam non transiit homo: et excludit: et mittit ad devoracionem ignis.

Explicit liber Esdræ quartus.

Incipit plogus beati Hieronymi presbyteri in libro Tobie.

Hieromatio et heliodoro epis. Hieronymus presbyter in domino salute. Mirari non desino exactionis vestre instantiam. Exigit enim ut librum chaldeo summo conscripsi ad latinum stilum traham: librum vestrum tobie quem hebrei de cathalago diuinarii scripturna secates: his quod agiographa memorat maciparum. Fecissem desiderio vestro non tamen meo studio. Arguit enim nos hebreorum studia: et iputat nobis contra suum canone latini auribus ista trasserre. Sed melius esse iudicatis pha-

riseorum displicere iudicio et expoz iussionibus deseruire institi ut potui. Et quod vicina est chaldeorum lingua sumoni hebraico: utriusque ligue pitissimum loquacem repiens vni diei labore arripuit: et quod illuc mihi hebraicis vobis expressit: huius ego accito notario sum omnibus latinis exposui. Omnes vero mercedem huius operis copabo cum gratia vobis didicero me quod iubere esset dignatus: coplesse.

Explicit plogus in libro Tobie.
Incipit liber Tobie. Capitulum I

Tobias ex

tribu et ciuitate ueptalem quod est in superioribus galilee supra naason: post viam quod ducit ad occidentem in sinistro huius ciuitatem sephet cum captus esset in die salmanasar regis assyriorum: in captiuitate non posit via exercitatis non deseruit ita ut oia quod habet poterat quotidie co-captiuis fratribus qui erant ex eius generi impetraret. Cumque esset iunior omnibus in tribu ueptalem: nihil tamen puerile gessit in ope. Denique cum iret oes ad vitulos aureos quod hierobeam fecerat rex israel: huius sol fugiebat proloria omnium: et pregebat ad hierusalem ad templum domini: et ibi adorabat dominum deum israel: oia promissa sua et decimas suas fideliter offerens: ita ut in tertio anno pseleli et aduenis ministraret oem decimationem. Hec et his filia sum legem dei puerulus obsequiabat. Cum vero factus fuisset vir: accepit uxore annam in tribu sua: genuitque ex ea filium nomine suum iponens ei: quem ab infantia timore deum docuit et abstineret ab omni peccato. Igis cum per captiuitatem duenisset cum uxore sua et filio in ciuitate nimis cum omni tribu sua: et cum oes ederet excubis gentilium iste custodiuit aliam suam: et nunc portamiam erat in escenae. Et quoniam meus fuit dominus in otio cordis suo. dedit illi deus gloriam in prospectu salmanasar regis et dedit illi prater quodcumque vellet ire huius libertatem quodcumque facere voluisse. Pergebat enim per oes qui erat in captiuitate et monita salutis dabant eis. Cumque esset venisset in reges ciuitatem mediorum: et ex his quod honoratur fuit a rege habuisset decem talenta argenti: et cum in multa summa generis sui gabelum egenit videbat: qui erat ex tribu eius: sed chirographo dedit illi memoratum pondus argenti. Post multum vero tempore mortuo salmanasar regis cum regnaret sennacherib filius eius peregit: et filios israel excessos haberet in prospectu suo: tobias quotidie pregebat per omnem cognitionem suam. et consolabatur eos: dividensque ynicum prout poterat de facultatibus suis. Esurientes alebat nudisque vestimenta prehebat: et mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat. De-

Tobias

nig cum reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea: plagā quā circa euz fecerat deus ppter blasphemiam suā: t̄ iratus multos occideret ex filiis isrl̄: tobias sepeliebat corpora eorum. At ubi nūciatū est regi iussit euz occidi: t̄ tulit oēm substantiam ei⁹. Tobias ḥo cum filio suo t̄ cū uxore fugiēs nudus latuit: q̄ multi diligebant eū. Post dies ḥo q̄draginta q̄nig occiderūt regē filij ipsi⁹. Et reuersus ē tobias in domū suā oīsq̄ facultas ei⁹ restituta est ei.

Dicit hec ḥo cū eēt dies festus II dñi t̄ factū eēt prandiu⁹ bonū i domo tobie: dixit filio suo. Vide et adduc aliquos de tribu nr̄a timetes deū vt epulent nobiscū. Lūq̄ abisset: reūsus nūciauit ei vnu ex filiis isrl̄ iugulatū iacere in platea. Statim, q̄ exiliens de accubitu suo relinquēs prādiū sc̄iun⁹ quenit ad corp⁹ tollensq̄ ill⁹ portauit ad domū suā occulte: vt dum sol occubuisse caute sepeliret eū. Lūq̄ occultasset corp⁹ māducauit panē cū luctu t̄ tremore memorās ilum f̄monē quē dixit dñs p amos pphetam. Dies festi v̄ri cōuertent in lamentationē t̄ luctum. Lū ḥo sol occubuisse: abiit t̄ sepeliuit eū. Arguebat aut̄ eum oēs primi ei⁹: dicētes. Hā hui⁹ r̄ci causa interfici iussus es: t̄ vix effugisti mortis impiū t̄ itez sepeles mortuos? Sed tobias plus timens deū q̄ regem rapiebat corpora occisor̄ t̄ occultabat in domo sua t̄ medijs noctib⁹ sepeliebat ea. Contigit autē vi quadaz die fatigatus a sepultura veniens domū iactasset se iuxta parietē t̄ obdormisset t̄ ex nido hirundinū dormiēti illi: calida stercora inciderēt sup oclos ei⁹: fieretq̄ cec⁹. Hāc autē tēptationē ideo pmisit dñs cuenire illi: vt posteris daref exemplum patiētē ei⁹ sicut t̄ sancti iob. Hā cuz ab infantia sua sy dcū t̄ muerit t̄ mādata ei⁹ custodierit: nō est cōtristar⁹ tra deum q̄ plaga cecitat̄ euenerit ei⁹: s̄ immobilis in dei timore pmāsit: agens grās deo oīb⁹ dieb⁹ vite sue. Hā sic b̄t̄ iob insul tabāt reges: ita isti parētes t̄ cognati ei⁹ iridebant vitā ei⁹ dicētes. Ubi est spes tua pro qua elemosynas t̄ sepulturas faciebas? Tobias ḥo increpabat eos dicēs. Nolite ita loq̄ qm̄ filij sanctor̄ sumus: t̄ vitā illam expectamus: quā de⁹ datur⁹ ē his q̄ fidē suā nūq̄ mutant ab eo. Anna ḥo uxor ei⁹ ibat ad op⁹ te trinū quotidie: t̄ de labore manuum suarū victū quē pseč potuisset deferebat. Unde factum ē: vt hedū capraz accipiens: detulisset domi. Qui⁹ cū vocē balantis vir ei⁹ audisset dixit. Videte ne forte furtiu⁹ sit. Reddite eū dñis suis: quia nō licet nob̄ aut edere ex furto aliqd aut cōtingere. Ad hec uxor ei⁹ irata fndit. Manifeste vana facta ē spes tua: t̄ tele

mosyne tue modo apparuerunt. Atq̄ his et alij huicmodi v̄bis exprobribat ei. III

Tunc tobias ī gemuit t̄ cepit orare cū lachrymis dicēs. Just⁹ es dñe: t̄ oia iudicia tua vera sūt t̄ oēs vie tue misericordia t̄ veritas t̄ iudicium. Et nunc dñe memor esto mei: t̄ ne vindictā sumas de peccatis meis: neq̄ reminiscaris delicta mea vel parētū mcor̄. Qm̄ nō obediuim⁹ pceptis tuis ideo traditi sumus in direptionē t̄ captiuitatem t̄ mortē t̄ in fabulā: t̄ in improperiū omib⁹ natōib⁹ in q̄b⁹ displisti nos. Et nunc dñe maḡ iudicia tua: qr̄ nō egim⁹ fm̄ pcepta tua: t̄ nō ambulauim⁹ sinceriter coram te. Et nūc dñe fm̄ volūtate tuā fac meū t̄ p̄cipe in pace recipi sp̄m meū. Expedite m̄ mihi mori maḡ q̄ viuere. Eadē itaq̄ die cōtigit vt sara filia raguelis in rages ciuitate medoū: t̄ ipsa audiret improperiū ab vna et ancillis patris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris: t̄ demoniū noie asmodeus occiderat eos mox vt ingressi fuissent ad eā. Ergo cuz p culpa sua increparet puellā r̄ndit ei dicēs. Ampli⁹ ex te nō vi-deamus filiū aut filiā sup terrā: infectorix vi-rorū tuo⁹. Nūquid t̄ occidere me vis si cēti am occidisti septē viros? Ad hāc vocē perrexit in supi⁹ cubiculū dom⁹ sue: t̄ trib⁹ diebus t̄ trib⁹ noctib⁹ nō māducauit neq̄ bibit s̄ in orone p̄sistens cū lachrymis dep̄cabat deūz vt ab isto improperio liberaret eā. Factū est aut̄ die tertia dñi cōpleret orationē: bñdicens dñm dixit. Bñdictū ē nomē tuū de⁹ patrum nr̄oꝝ: q̄ cum irat⁹ fueris: misericordiā facies t̄ in tpe tribulationis peccata dimittis his q̄ inuocant te. Ad te dñe faciē meā cōuerto: ad te oculos meos erigo. Peto dñe vt de vinculo improperiū hui⁹ absoluas me: aut certe de sup terrā eripias me. Tu scis dñe qr̄ nūq̄ cōcupiui virū: t̄ mūdā fuaui aliam meā ab om̄i coneupiscentia. Nunq̄ cum ludentibus mi-scui me: neq̄ cum his qui in leuitate ambulant particepem̄ me p̄bui. Virum autē cum timore tuo non cum libidine mea consensi suscipere. Et aut̄ ego idigna fui illis aut illi forsitan mihi non fuerunt digni. qr̄ forsitan viro alijs conseruasti me. Non est enim in hominis potestate consilium tuum. Hoc autem p̄ certo habet omnis qui colit te: quia vita eius si in probatione fuerit coronabit̄: si autē in tribulatione fuerit liberabit̄: et si in corruptione fuerit: ad misericordiā tuā venire licebit. Nō em̄ delectaris in p̄ditionib⁹ nostri: quia post tempestatem tranquillū facis: t̄ post lachrymationē t̄ letum exultationē infundis. Sit nomē tuū de⁹ isrl̄ bñdictū ī secula. In illo tpe exaudite sunt p̄ces amboꝝ in p̄spectu

Tobias

glorie sumi dei: et missus est angelus domini sanctus raphael ut curaret eos ab oculis quoniam uno tempore sunt orationes in aspectu domini recitatae.

III

Tunc cum tobias putaret orationem suam exaudiri: ut mori potuisset vocauit ad se tobias filius suus: dixitque ei. Audi filii mihi yoba oris mei: et ea in corde tuo quod si fundatum est construe. Cum accepit deus aiam meas corpora mea sepeliri: et honorabile habebis matri tue omnibus diebus vita eius. Memor enim esse debes quod et quanta picula passa sit propter te in ytero suo. Cum autem et ipsa compleuerit tempus vite sue: sepelias eam circa me. Omnes autem diebus vita tua in mente habeto deum: et caue ne aliquod perinde presentias et pretermittas precepta dei nostri. Ex substantia tua fac elemosynam: et noli auertere faciem tuam ab yolo paupere. Ita enim fiet: ut nec a te auertas facies deum. Quomodo potueris ita esto misericors. Si multum tibi fuerit abundantia tribue: si exiguum tibi fuerit etiam exiguum libenter imptiri stude. Pretemur enim bonum tibi thesaurizans in die necessitatibus: quam elemosyna ab omnibus perinde et a morte liberat: et non patietur anima ire in tenebras. Fiducia magna erit coram summo deo elemosyna omnibus facientibus eam. Attendet tibi filius mihi ab omni fortificatione: et per yxorē tuam nunquam patiar crimen scire. Supbia nunquam in tuo sensu aut in tuo ybo domini permittas. In ipsa enim initio superstitiois predictio. Quicunque tibi aliquid operatur fuerit: statim ei mercede restitue: et merces mercennarii tui apud te omnino non remaneat. Quod ab alio oderis fieri tibi videnter tu aliquam alterius facias. Nam tuum cum esurientibus et agentibus comedere et de vestimentis tuis nudos tege. Nam tuum et vinum tuum super sepultura iusti constitue: et noli ex eo manducare et bibere cum predictis ribus. Consilium semper a sapientia require. Omnis tempore benedic deum: et pete ab eo ut vias tuas dirigatur: et omnia consilia tua in ipso permaneant. Indico etiam tibi filius mihi dedisse me decet talenta argenti duos infantulorum esses gabelo in rages ciuitate mediorum: et chirographum ei apud me habeo. Et ideo require quod ad eum puenias: et recipias ab eo supra memoriam pondus argenti: et restituas ei chirographum suum. Noli timere filius mihi: pauprem quidem vitam gerimus: sed multa bona habebimus si timuerimus deum et recesserimus ab omnibus predictis et fecerimus bene.

V

Tunc reddidit tobias patri suo: et dixit. Omnia quecumque precepisti mihi facias prius. Quod autem pecuniam hanc in qua ergo ille me nescit: et ego eum ignoror. Quod signum dabo ei. Sed neque via per quam pugnat illuc: aliquando cognoui. Tunc praecepit reddidit illi: et dixit. Chirographum quod est illi apud me habeo: quod dum illo ostenderis statim restituet. Sed propter nunc et in-

quod retibis aliquem fidem virum: quod eas tecum salvam mercede sua: dum adhuc vivis: ut recipias eam. Tunc egressus tobias inuenit iuuenem splendidum stantem per circuitum: et quasi paratus ad ambulandum. Et ignorans quod angelus dei esset salutavit eum. et dixit. Unde te habemus bone iuuenis. At ille reddidit ex filiis israel. Et tobias dixit ei. Hosti via que dicit in regionem mediorum. Lui reddidit. Noli et omnia itinera ei frequenter ambulaui et maxime apud gabelum fratrem nostrum quod moratur in rages ciuitate mediorum que posita est in monte egbathanicus. Lui tobias ait. Sustine me obsecro: donec hec ipsa nunciem pri meo. Tunc ingressus tobias indicauit ynuisa hec patris suo. Super que admiratus perrogauit ut interrogaret ad eum. Ingressus itaque salutauit eum: et dixit. Gaudiu[m] tibi sit semper. Et ait tobias. Quale gaudiu[m] mihi erit: quod in tenebris sedeo: et lumine celi non video. Lui ait iuuenis. Fortis ait esto: in primo est ut a deo cureris. Dixit itaque ille tobias. Numquid poteris producere filium meum ad gabelum in rages ciuitatem mediorum? Et cum redierit: restituta tibi mercedem tuam. Et dixit ei angelus. Ego ducar et reducar eum ad te. Lui tobias respondit. Rogo te. Indica mihi de qua domo autem quae tribu es tu. Lui raphael angelus dixit. Genius queris mercennarium an ipsum mercennarium qui cum filio tuo eat. Sed ne forte sollicitum te reddam: ego sum arias: ananias magni filius. Et tobias respondit ex magno genere es tu. Sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum. Dixit autem illi angelus. Ego sanum ducam et sanum tibi reducam filium tuum. Reddes autem tobias ait. Bene ambuletis et sit dominus in initio vestro: et angelus tuus comites yobiscum. Tunc paratis omnibus que erant in via portanda fecit tobias vale patris suo et matris sue: et ambulauerunt ambo simul. Cuique profecti essent cepit mater eius flere et dicere. Baculum selectum nostrum tulisti: et transmisisti a nobis. Nunquam fuisset ipsa pecunia per quam misisti cum. Sufficiebat nobis paupertas nostra ut divitias coputarem: hoc quod videbamus filium nostrum. Dixitque ei tobias. Noli flere. Salu[m] pueniet filius noster: et saluus reuertetur ad nos: et oculi tui videbunt illum. Credo enim quod angelus dei bonus comites ei: et bene disponat omnia que circa eum geruntur: ita ut cum gaudio reuertatur ad nos. Ad hanc vocem cessauit m[isericordia] eius flere: et tacuit.

VI

Profectus est autem tobias: et canis secutus est eum: et mansit prima manione iuxta flumen tigris. Et exiit ut lauaret pedes suos: et ecce piscis immanis exiit ad deuorandum eum. Quem expausceret to-

Tobias

bias: clamauit voce magna dices. **H**uc inua-
dit me. **E**t dixit ei angelus. Apprehende brā/
ciam eius: et trahē eū ad te. **N**ō cū fecisset at-
traxit eū in siccū et palpitare cepit ante pedes
eius. **T**ūc dixit ei angelus. Exentera hunc pi-
scem: et cor eius et fel et iecur repone tibi. Sunt
enī hec necessaria ad medicamenta utilia. **N**ō
cū fecisset assauit carnes eius et secū sustulerūt
in via. cetera salierūt q̄ sufficeret eis: quousq;
puenirent in rages ciuitatē medorū. **T**ūc in-
terrogauit tobias angelum: et dixit ei. **O**bse-
cro te azaria frater: vt dicas mihi qd̄ remedi-
um habebūt ista q̄ de pīce seruare iussisti. **E**t
respondēs angelus dixit ei. **C**ordis ei⁹ pīculā
si sup carbones ponas: sum⁹ ei⁹ extricat om̄ne
genus demoniorū siue a viro siue a muliere
ita vt ultra nō accedat ad eos. **E**t fel valet ad
vnguēdos oculos in qb⁹ fuerit albugo: et sa-
nabuntur. **E**t dixit ei tobias. Ubi vis vt ma-
neam? **R**indesq; angelus ait. **E**t h̄ raguel no-
mine vir pp̄iniqu⁹ de tribu tua. et h̄ habet fili-
am noīe saram: sed neq; masculū neq; feminā
yllā h̄z alia pīter eā. **L**ibi debet oīs substātia
ei⁹ et oportet eā te accipe pīugē. **D**e te ḡeam a
pīre ei⁹ et dabit tibi eā in vxore. **T**ūc crudit to-
bias et dixit. **A**udio q̄ tradita est septē viris
et mortui sunt: s̄ et h̄z audiui: q̄ demoniū occi-
dit illos. **L**imeo ḡ ne forte et mihi hec eueni-
ant: et cū sim vnic⁹ parētib⁹ meis: depona es-
nectutē illoz cū tristitia ad inferos. **T**ūc an-
gelus raphael dixit ei. **A**udi me: et oīda tibi
qui sunt qb⁹ pīalere potest demoniū. **H**i nā/
q̄ pīugū ita suscipiunt vt deum a se et a sua
mente excutiāt: et sue libidini ita vacent sicut
equ⁹ et mulus qb⁹bus nō est intellectus: habet
ptātem demoniū sup eos. **T**u aut̄ cū acceperis
eam: ingressus cubiculū p̄ tres dies pītēns
esto ab ea: et nihil aliud nisi orōnib⁹ vacabis
cū ea. **I**pa aut̄ nocte: incēlo iecore: pīsc fugā-
bit demoniū. **S**cda xo nocte: in copulatiōe
sanctorū patriarcharū admitteris. **T**ertia at
nocte bñdictionē cōsequeris vt filii ex yob p̄
creent incolumes. **T**rasacta aut̄ tertia nocte
accipies x̄ginē cū timore dñi amore filiorum
maḡ q̄ libidinis duc⁹: vt in semie abrae bñ-
dictionē in filiis pīsequaris.

VII
In gressi sūt aut̄ ad raguelē: et suscepit
eos raguel cū gaudio. Intuensq; to-
biā raguel: dixit anne vxori sue. **Q**uā
filis ē iuuenis: iste pīsobrino meo. **E**t cum hec
dixisset ait. **U**n̄ esti iuuenes frēs mī. **A**ll illi di-
xerūt. **E**x tribu neptalinū sum⁹ ex captiuitate
nimue. **D**ixitq; illis raguel. **N**ost̄ tobia frā-
tē meū: Qui dixerūt. **N**ouim⁹. **L**ūc multa
bona loquereſ de eo. **D**ixit angelus ad raguel
lem. **T**obias de quo interrogas pater istius

est. **E**t misit se raguel et cū lachrymis oscula-
tus est eum: et plorans sup̄ collum eius: dixit.
Benedictio sit tibi fili mi quia boni et optimi
viri filius es. **E**t anna vxor eius et sara ipsoz
filia lachrymate sunt. **P**ostq; aut̄ locuti sunt
peccit raguel occidi arietem: et parari cōuiui-
um. **L**ūc hortaret eos discubere ad prandi-
um tobias dixit. **H**ic ego hodie nō māduca-
bo neq; bībam: nisi pī petitionē meā confir-
mes et pīmittas mihi dare saram filiam tuam.
Quo audito verbo raguel expauit sciens qd̄
euenerit illis septē viris: qui ingressi sunt ad
eam: et timere cepit: ne forte et huic similē cō-
tingeret. **E**t cū nutaret et nō daret petenti vl-
lum responsum: dixit ei angelus. **N**oli time-
re dare eā isti: qm̄ huic timenti deū debet cō-
iunx filia tua. **P**ropterea alius nō potuit ha-
bere illam. **T**unc dixit raguel. **N**ō dubito q̄
deus preces et lachrymas meas in conspectu
suo admiserit. **E**t credo quoniā ideo feci vos
venire ad me: vt et ista cōiungeretur cogni-
tioni sue: sī legem moysi. **E**t nūc noli dubi-
um gerere: q̄ tibi eam tradam. **E**t apprehe-
dens dexteram filie sue dexteretobie tradidit
dices. **D**eus abraam. et deus ysaac. et deus
iacob yobiscum sit: et ipse coniungat vos im-
pleatq; benedictionem suam in vobis. **E**t ac-
cepta charta fecerunt conscriptionem coniugij.
VIII
Dostq; xo cenauerūt: introduxerunt
iuuenē ad eam. Recordatus itaq; to-
bias pīmonū angelī: protulit de cassi-
ibili suo pītem iecoris: posuitq; eam super car-
bones viuos. **T**unc raphael angelus apphē-
dit demoniū et ligauit illud in deserto sup̄o-
ris egypti. **T**ūc hortat̄ ē x̄ginē tobias dixit
q̄ ei. **S**ara exurge et dep̄cemur deuīz hodie et
cras et sīm̄ cras: q̄ his trib⁹ noctib⁹ deo iu-
nimur: tertia autem trasacta nocie: in nostro
erimus coniugio. **F**iliū quiq; sanctorū suū su-
mus et non possumus ita coniungi sicut gen-
tes que ignorant deum. **S**urgentes autem
pariter instanter orabant ambo simul: vt sa-
nitas daretur eis. **D**ixitq; tobias. **D**omine
deus patrū nostrorū: benedic te celī: terra
mareq; et fontes et flumina: et omnes creatu-
retue que in eis sunt. **T**u fecisti adaz de limo
terre: dedistiq; ei adiutorium euam. **E**t nūc
dñe tu scis q̄ non luxurie causa accipio sorō-
rem meā cōiugē: s̄ sola posteritatis dilectionē

Tobias

In qua bñdicat nomē tuū in secula seculorum. **D**ixit itaq; sara. **M**isere nobis dñe misere nob̄: et cōsenescam̄ ambo piter sani. **E**t factū ē circa pullorū cātū accersiri iussit raguel seruos suos et abierūt cū eo piter vt foderent se-pulcrū. **D**icebat em̄ ne sili modo euenerit ei: quo et ceteris alijs septē viris qui sunt ingressi ad eā. **C**ūq; parasset fossam: reuersus raguel ad vxorē suā: dixit ei. **M**itte ynā ex ancillis tuis: et videat si mortu⁹ ē: vt sepeliā eū an- q; illucescat. **A**t illa misit ynā ex ancillis suis. **Q**ue ingressa cubiculū reperit eos saluos et incolumes: secū piter dormiētes. **E**t reuersa nūciant bonū nūciū. **E**t bñdixerūt dñm: ra-guel videlicet et anna vxor ei⁹. **E**t dixerunt. **B**ñdicim⁹ te dñe deus isrl: qz nō cōtigit nob quēadmodū putabam⁹. **F**ecisti em̄ nobiscuz mīficordiā tuā et exclusisti a nobis inimicū p-sequentē nos. **N**isertus es aut̄ duob⁹ vnicl. **F**ac eos dñe pleni⁹ bñdicere te: et sacrificium laudis tue et sue sanitatis offerre: vt cognoscat vniuersitas gentiū: qz tu es de⁹ solus in vniuersa terra. **S**tatimq; p̄cepit suis suis raguel vt repleret terra fossam quā fecerant: priusq; elucesceret. **V**xori aut̄ sue dixit vt instruet cōiuuiū: et p̄pararet oia que in cibos erāt iter agētib⁹ necessaria. **D**uas qz pingues vacas et qzuor arietes occidi fecit: et parari epulas oibus vicinis suis: cūctisq; amicl. **E**t ad- surauit raguel tobiam: vt duas hebdomadas moraret apud eū. **H**e oibus aut̄ q possidebat raguel: dimidiā p̄tē dedit tobie: et fecit hanc scripturā: vt ps dimidia q superat: post obi- tū eoz tobie dñio deueniret.

X
qz fill⁹ es optimi v̄lri et iusti: et tñmetis deuz: et elemosynas facientis. **E**t dicat bñdictio sup vxore tuā et sup parētes v̄ros: et videatis filios v̄ros: et filios filiorū vestrorū v̄sq; in tertiā et qrtā generationē: et sit semē vestrū bñdictū a deo isrl qui regnat in secula seculorum. **C**ūq; oēs dixissent amen: accesserunt ad conuiuiū. **S**ed cū timore dñi nuptiarū cōuiuum exercebant.

Onm̄ x̄omoras faceret tobias causa nuptiarū: sollicitus erat pater ei⁹ to-bias dices. **P**utas quare moras filius me⁹: aut quare detinet⁹ est tibi? **P**utas ne gabelus mortu⁹ ē et nemo reddit illi pecuniā. **C**epit autē cōtristari nimis ipse et anna vxor eius cū eo et ceperunt ambo simul flere: eo q die statuto minime reuerteret filii eorum ad eos. **S**lebat igit̄ mater ei⁹ irremediabilib⁹ la-chrymis atq; dicebat. **H**eu me fili mi vt quid te misimus pegrinari: lumē oculorū nostrorū baculū senectutis nře: solatiū vite nře: spem posteritatis nře. **O**mnia simul in te uno hñtes tenō debuimus dimittere a nobis. **L**ui dicebat tobias. **T**ace et noli turbari: sanus est fili⁹ noster: satis fidelis est vir ille cū q misum⁹ eū. **I**lla aut̄ nullomodo consolari poterat sed q- tidie exiliens circūspiciebat et circūbat vias om̄es p̄ quas spes remeādi remebatur vt p̄ cul videret eū: si fieri posset: veniente. **A**t xo raguel dicebat ad generū suū. **M**ane hic: et ego mittā nuncū salutis de te ad tobiam pa-trē tuū. **L**ui tobias ait. **E**go noui quia pater me⁹ et mater mea modo dies cōputant: et cruciā spūs eoz in ipsis. **C**ūq; xbis multis ro-garet raguel tobiam et ille eū nulla ratiōe vellit audire: tradidit ei sarā et dimidiā p̄tē ois sub-statię sue in pueris: in puellis: in pecudibus: in camelis. et i vaccis: et pecunia multa: et sal-uum atq; gaudentē dimisit eū a se: dices. **A**ngel⁹ dñi sanct⁹ sit i itinere v̄fo: p̄ducatq; vos incolumes et inueniatis om̄ia recte circa parētes vestros: et videant oculi mei filios v̄ros priusq; moriar. **E**t apprehēdetes parētes filiam suam: osculati sunt eam: et dimiserunt ire: monētes eā honorare socios diligere mari-tum: regere familiam: gubernare domum: et scipam irreprehensibile exhibere.

XI
Onci reuerterent̄ puerūt ad char-ram q̄ est in medio itinere cōtra nini-ueni vndeclimo die. **D**ixitq; angelus Tobiam: scis quēadmodū reliq̄sti p̄rem tuū. **S**i placet itaq; tibi p̄cedam⁹: et lento gradu i sequant̄ iter nřm familie simul cū cōiuge tua et cū animalib⁹. **C**ūq; hoc placuisset vt irent dixit raphael ad thobiā. **T**olle tecū ex felle pi-scis: erit eis necessariū. **L**ulit itaq; tobias ex-

Tunc vocauit tobias angelum ad se: quē quidē hoīem existimabat: dixit- q; ei Azaria frater: peto vt auscultes xba mea. **S**i me ipsum tradam tibi seruū: nō ero p̄dingus p̄udentie tue. **T**n obsecro te vt assumas tibi animalia siue fuitia et vadas ad gabelū in rages ciuitatē medorū: reddasq; ei chirographū suū: et recipies ab eo pecuniā et roges eū venire ad nuptias meas. **G**cis enī spē qm̄ numerat pater me⁹ dies: et si tardauer-to vna die pl⁹ p̄tristaf aia ei⁹. **E**t certe vides quō adiurauit me raguel: cui⁹ adiuramentū spnere nō possum. **T**unc raphael assumēs q- tuor exseruis ra-guelis et duos camelos: in ra-ges ciuitatē medorum prexit: et inueniēs ga-belum dedit ei chirographū suum: et recepit oēm pecuniā. **I**ndicauitq; ei dc tobia filio to-bie om̄ia que gesta sunt: fecitq; eū secū veni-re ad nuptias. **C**ūq; ingressus esset domū ra-guelis: inuenit tobiam discubiente: et exiliēs osculati sunt se inuicē. **E**t fleuit gabelus: bñ / dixitq; deū: et dixit. **B**ñdicat te deus israel:

Tobias

felle illo et abierunt. Anna autem sedebat secus viam quotidie in supculo montis unde respicere poterat de longinquo. Et dum ex eodem loco speculare aduentum eius vidit a longe: et illico cognovit venientem filium suum: cui respondebat nuncia uit viro suo dicens. Ecce venit filius tuus. Dixit quoque raphael ad tobiam. At ubi introieris domum tuam statim adora dominum deum tuum, et gratias ages ei. accede ad patrem tuum, et osculare eum. Statim quoque lini super oculos eius ex felle isto piscis quod portas tecum. Scias enim quoniam mox apienf oculi eius: et videbit proximus tuus lumine celum: et in aspectu tuo gaudebit. Tunc percurrit canis quem simul fuerat in via, et quasi nucus aduentus blandimento sue caude gaudebat. Et exurgens cecus proximus offendens pedibus currere, et data manu pueru: occurrit in obuiam filio suo. Et suscipiens osculari est eum cum uxore sua, et ceperunt felicitate per gaudium. Tunc adorassent deum: et gratias egissent. comedederunt. Tunc sumens tobias a felle piscis linuit oculos proximi suo. Et sustinuit quasi dimidia fratre horam, et cepit albugo ex oculis eius quasi membrana oculi egredi. Unde apprehendens tobias traxit ab oculo eius. statimque visum recepit. Et glorificabatur deus ipsius videlicet et uxori eius. et omnes qui sciebant eum. Dicebatque tobias. Benedicto te domine deus israel. quod tu castigasti me: et tu salvasti me. Et ecce ego video tobiam filium meum. Ingressa est etiam post septem dies sara uxor filii eius, et omnis familia et pecunia: a sana et cameli et pecunia multa uxoris sed et illa pecunia quam ceperat a gabelo. Et narrauit parentibus suis omnia beneficia dei: quod fecisset circa eum per hoc item quod eum duxerat. Veneruntque achior et nabath prolobrii tobiae, gaudentes ad tobiam, et congratulantes ei de oibus bonis quod circa illum ostenderat deus. Et per septem dies epulantes omnes qui gaudio magno gauisi sunt.

XII

Tunc vocauit ad se tobias filium suum dixitque ei. Quid possumus dare vobis isto secundum quod veit tecum? Unde tobias dixit proximi suo. Nam quae mercede dabimus ei aut quod dignum poterit eis beneficiis ei? Ne duxit et reduxit sanctum: pecunias a gabelo ipsius recipit: uxori ipsius me habere fecit et demonium ab eo ipsius compescuit: gaudiu[m] parentibus ei fecit: me ipsum a deuoratore p[re]sleripuit: te quoque videre fecit lumine celi. et bonis oibus per eum repletus sumus. Quid illi adhuc poterimus dignum dare? Sed peto te proximi: ut roges eum si forte dignabitur medietatem de oibus quod allata sunt sibi assumere. Et vocates eum pater. et filius. tulerunt eum in platea et rogare ceperunt ut dignaret dimidiapartem omnium quod attulerat acceptam habere. Tunc dixit eis occulte. Benedicite deum celi et coram oibus viuenterib[us] cōfitemi ei: quod fecit vobiscum misericordiam suam

Etenim sacramentum regis abscondere bonum est. opera autem dei fuelare et confiteri honorificum est. Bona est ora cum feiunio et elemosyna. magisque thesauros auri recondere: quoniam elemosyna a morte liberat. et ipsa est purgatio peccatum. et facit inuenire vitam eternam. Qui autem faciunt peccatum et iniuriam: hostes sunt aiesue. Manifesto ergo vobis virtutem et non abscondita a vobis occultum summo neminem. Non orabas cum lacrimis et sepeliebas mortuos. et derelinquendas prae diuum tuum et mortuos abscondebas per die in domo tua et nocte sepeliebas eos: ego obtuli orationem tuam domino. Et quod accepteras deo necesse fuit ut temptatio peribaret te. Et nunc misit me dominus ut curarere te. et saras uxorem filium tuum a demonio liberare. Ego enim sum raphael angelus. Unde ex septem quod astamus a domino. Tunc hec audirent turbati sunt. et tremites ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis angelus. Pax vobis. Nolite timere. Etenim cum esset vobis cum voluntate dei erat. ipsum benedicte et cantate illi: videbar quod deinceps vobiscum manducare et bibere: sed ego cibo inuisibili et potu quod ab hominibus videri non potest. vitor. Tunc est ergo ut reuertar ad eum quod me misit. vos autem bene dicite deum. et narrate oia mirabilia eius. Et cum hec dixisset ab aspectu eorum ablatus est. et ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem bene dicterunt deum. Et exurgentes, narrauerunt oia mirabilia eius.

Haberes autem tobias senior os suum bene dixit dominum. et dixit. Magnes domine in eternum. et in oia secula regnum tuum quoniam tu flagellas et saluas. deducis ad inferos et reducis. et non est quod effugiat manus tua. Confitemini domino filio israel. et in conspectu gentium laudate eum quoniam deo displicet vos iniqui getes qui ignorant eum. ut vos enarraretis mirabilia eius et faciatis scire eos. quod non est aliud de opere potest per eum. Ipse castigauit nos propter iniurias nostras. et ipse saluabit nos propter misericordiam suam. Aspicite ergo quod fecit nobiscum. et cum timore et tremore confitemini illi. regemque seculorum exaltate in operibus viris. Ego autem in terra captiuitatis mee proficerem illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatrice. Loueruntini itaque precatores. et facite iusticiam coram domino. credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam. Ego autem et aia mea in eo letabimur. Benedicite dominum omnes electi eius agite dies leticie et confitemini illi. Hierusalem ciuitas dei castigauit te dominus in operibus manuum tuarum. Confiteare domino in bonis tuis et benedic deum seculorum: ut redescendet in te tabernaculum suum. et reuocet ad te omnes captiuos et gaudeas in oia secula seculorum. Luce splendida fulgebis et omnes fines terra adorabunt te. Nationes ex longinquitate ad te venient. et muuera deferentes adorabunt in te dominum.

v

Judith

Terrā tuā in sanctificationē habebat. Nomē em̄ magnū iūocabūt in te. **M**aledicti erūt q̄ p̄tēpserite. **T**odēnati crūt oēs q̄ blasphemauerint te. bñdicti q̄ erūt q̄ edificauerit te. **T**u aut̄ letaber̄ in filiis tuis qm̄ oēs bñdicent: et p̄gregabunt̄ ad dñm. **B**ti oēs q̄ diligunt te. **T** q̄ gaudēt sup̄ pacē tuā. **A**lia mea bñdic dñm qm̄ liberauit hierlm̄ ciuitatē suā a cūcl̄ tribu. latōib̄ ei⁹ dñs de⁹ nr̄. **B**ti ero si fuerint reliquiae semis mei ad videndaꝝ claritatē hierlm̄. **P**orte hierlm̄ ex sap̄hyro et sinaragdo edificabūt: et ex lapide p̄cioso oīs circuit⁹ muroꝝ ei⁹. **E**x lapide cādido et mūdo oēs platee ei⁹ sternent. et p̄ vicos ei⁹ alleluia cātabit. **B**ndictus dñs q̄ exaltauit eā: vt sit regnuꝝ eius i secula seculorum sup̄ eā. amen.

HIdud hebreos liber judith i ter agiographa legif. cui⁹ au toritas ad roborāda illa q̄ in cōtentione veniūt. min⁹ idonea iudicat. Chaldeo tñ sermone cōscript⁹. in historias cōputat. **H**z q̄ hūc librū sy nod⁹ nicena i numero sc̄p̄taꝝ legif cō putasse: acq̄eu postulatōi v̄re. imo exactioni et seposit⁹ occupatōib̄ qbus vehementē arta/ bar. huic vñā lucubratiuncula dedi magis sensum et sensu q̄ ex v̄bo v̄bū trāsserēs. **O**ltor̄ codicum varietas et vitiosissimā ap̄putauit. sola ea q̄ intelligentia integra in v̄bis chaldeis inuenire potui. latinis exp̄ssi. **A**ccipite iudith viduā: castitatis exēplum. et triūphali laude p̄ petuis eā p̄conīs declarate. **H**ac em̄ nō solū feminis: sed et viris imitabilē dedit q̄ castitatis eius remunerator. ut tūtē ei talem tribuit. vt inuictuz oībus hoībus vinceret. et insup̄abilem suparet. **A**zijaxat s̄ugat

Explicit prologus. Incipit
liber Judith Caplī I

Ecōsummatis sunt simones tobie. Et postq̄ illūnat⁹ ē tobias vixit anis q̄ dragint ad uob⁹: et vīdit filios nepotū suoz. Cōplet̄ itaq̄ annis cētū duob⁹. sepul tus est honorifice in niniue. Quinq̄inta nāq̄ et sex anor̄ lumē oculorū amisit: ex agenari⁹ v̄o recepit. Reliquū v̄o vite sue i gaudio fuit. et cuz bono p̄fectu timoris dei prexit in pace. In hora mortis sue vocauit ad se tobiam filium suū et septē iuuenes filios suos neptotes dixitq̄ eis. Prope erit iter? niniue. Nō em̄ excidit v̄bū dñi. et frēs nr̄ q̄ disp̄si sunt a frās. reūtenēt ad eā. Qis autē deūta frā eius replebit. et dom⁹ dei q̄ i ea icēsa ē itēx reedificabit ibiq̄ reūtenēt oēs timētes deuz. Et relin quēt gētes idola sua. et veniēt in hierlm̄. et in habitabunt i ea. et gaudebūt i ea oēs reges ei⁹ re adorātes deuz isrl̄. **A**udite ḡ filiū mei: p̄fēm v̄rm̄. Seruite dño i x̄itate et i q̄rite. vt faciat q̄ placita sūt illi. **E**t filiis v̄ris mādate. vt faciat iusticias et elemosynas vt sint mēores dei. et bñdicat cuz i oī tpe i x̄itate et i tota x̄tute sua. **N**unc ḡ filiū audite me et nolite manere h̄. **H**z q̄cunq̄ die sepelier̄ iſ m̄fēm v̄ram circa me in uno sepulcro: ex eo dirigite gressus v̄ros vt exeat̄is hinc. **V**ideo eīn q̄ iūq̄tas ei⁹ finē dabit ei. **F**actū est autē post obitū m̄fēm sue tobias abscessit ex niniue cuz v̄xore sua et filiis et filiorū filiis. et reūsus ē ad soceros suos. **I**nuit̄ eos incolumes. in senectute bona: et cu ram coꝝ gessit. **E**t ipse clausit oculos eoꝝ. et oēm hereditatē dom⁹ raguelis ip̄e p̄cepit. vīditq̄ q̄ntā generat ūne filiosq̄ filioꝝ suoz. **E**t cōplet̄ anis non agita et nouez in timore dñi: cu gaudi⁹ sepelier̄ eū. **Q**is autē cognatio ei⁹ et oīs generatio eius i bona vita et i sancta p̄u latione p̄misit: ita vt accepti eēnt raz dco q̄ hoībus et cunctis habitatibus in terra.

Explicit liber tobie. Incipit
prologus in librū Judith.

Rpharāt itaq̄ rex medoꝝ subiugauerat multas gentes impio suo et ip̄e edificauit ciuitatē potētissimā quā appellauit cgbathānis er. **E**x lapidib̄ q̄dra tis et secl̄ fec̄ muros eius: i altitudine cubitorū septuaginta. et in latitudine cubitorū triginta turres v̄o eius posuit in altitudine cubitorū cētū. **P**er q̄drū v̄o eaꝝ. latus v̄truncq̄ vicenorū pedū spatio tēdebat: posuitq̄ portas eius i altitudine turriū. **E**t glabat q̄si potēs in potētia exercitus sui: et i gla q̄drigaz suaz. In no igīt duodecimo regni sui: nabuchodonosor rex assiriorū q̄ regnabat in niniue ciuitate maḡ. pūguit p̄tra arpharāt: et obtinuit cuzi cāpo magno q̄ appellaſ ragau circa eufratē et tigrim et iadason i cāpo erioch regi elicorum. **T**ūc exaltatū ē regnū nabuchodonosor et cor ei⁹ eleuatū ē. **E**t misit ad oēs q̄ habitabāt i ciuitate et damasco et libano. et ad gētes q̄ sunt in carmelo et cedar. et ihabitātes galileā. in cāpo magno esdrelon. et ad oēs q̄ erant i samaria et trās flumē iordanē v̄sq̄ hierlm̄. et omnē frātisse: quisq̄ p̄ueniāt ad mōtes ethyopie. Ad hos oēs misit nūcios nabuchodonosor rex as syrioz. q̄ oēs v̄no aio cōtradixit. et remisit eos vacuos: ac fine honore abiecerūt. **T**ūc dignatus nabuchodonosor rex ad oēm terrā illā: iurauit p̄ thronum et regnū suū q̄ defenseret se de oībus regionib⁹ his. II

Nabuc̄ho: urat